

THƠ
LÂM HẢO KHÔI
(33 Bài)

Lâm Hảo Khôi (sangtao.org)

Lâm Hảo Khôi sinh năm 1947 tại Phnom Penh, thủ đô Campuchia, quê ở Sóc Trăng, thời niên thiếu từng học trung học ở trường Hoàng Diệu, Ba Xuyên. Ông là em ruột của nhà thơ Lâm Hảo Dũng. Ông từng làm nghề dạy học và tham gia quân đội Việt Nam cộng hoà. Sau chiến tranh, năm 1982 ông vượt biên tới Bidong, Malaysia. Từ năm 1983 đến nay ông định cư ở Sydney, Australia. Lâm Hảo Khôi có thơ văn đăng trên các báo tạp chí ở địa phương và một số ở Hoa Kỳ, Canada.

Tác phẩm đã xuất bản:

- Tuyển tập sáu nhà thơ ở Úc châu (2010, in chung)
- Người như lá biếc (thơ, 2011)

Nguồn: <https://www.thivien.net/L%C3%A2m-H%E1%BA%A3o-Kh%C3%B4i/author-SFasXY-9N13NccOaxctISA>

Những ngày trở lại Indo

Thuyền nhân trên đảo Air Raya
Cây đổ mồ hôi ngày nắng gắt
Ku Ku còn ngại bước người đi
Hoa của rừng Indo. quạnh quẻ
Roi xuống mồ ai mới dậy thì

Nắng rát vai nghiêng. Chiều dốc đứng
Mộ người núp dưới bóng tà dương
Những tên quen thuộc đây quê quán
Rãi khắp hư không bạt núi rừng

Đồi cao. Gió đứng nguyên ngày nóng
Mùa hạn khô lâu suốt cạn dòng
Lầm lũi bới đào chưa thấy mộ
Đứa con ngồi thở khói mông lung...
Chim hót cành cao đồi cô quạnh
Chim nhớ rừng tịch liêu Indo.
Câu kinh làm sóng lay ngàn kiếp
Làm nắng từ bi ấm mộ phần...

Người hát – Chiều mưa Air Raya *
Chiều mưa, Trường Hải buồn xa nhà
Chiều nay tôi đứng trong chiều đó
Biển dài đau một bóng chim sa!

Ngàn đảo hoang vu. Ngàn nỗi chết
Trời Anambas gió thênh thang
Về đây nghe ván thuyền xưa cũ
Trôi giữa bao la biển – cát vàng...

Lâm hảo Khôi

(KuKu-Letung-Anambas 2016-2019)

(*) Mưa trên đảo Air Raya-là bài hát mà nhạc sĩ Trường Hải viết từ trại tỵ nạn đảo Air Raya-Indonesia?

Mưa trên Cánh Đồng Chum

Thị trấn cheo leo ngàn thước đứng
Một trời Xiêng Khoảng núi cắm hơi
Xe lăn bánh mới xa đường cái
Ai khoét ngàn chum đá để đời

Ngàn năm ngàn tuổi ngàn trang sử
Cổ mộ đìu hiu xương trắng đầu?
Hồn ai lạnh cóng phơi trên đá
Thềm nắm cơm khô rượu đế Lào

Hố bom vùi chiến hào tan tác
Hồn níu mây trời xác tứ phương
Mưa xuống ngàn đêm chưa rửa sạch
Oán hồn binh lửa Cánh Đồng Chum

Thị trấn cheo leo còn tái mặt
Ma từng đêm hú cánh quân xưa
Chiều ơi! Xiêng Khoảng mưa như máu
Nhuộm Cánh Đồng Chum đất đỏ tươi

Khách trọ ngủ vùi quên thị trấn
Hỏi người biệt xứ khóc bao năm
Mời tô cháo sơi* đêm Xiêng Khoảng
Thơm chút hành tiêu rất Việt Nam

Thị trấn sương che ngời nhóm chợ
Một trời Xiêng Khoảng quấy sau lưng
Em gái Lào ơi đôi mắt ướt
Cười lúc tôi đi má đỏ lừng...

Lâm Hảo Khôi

(Xiêng Khoảng-Lào tháng 10/2016)

(*) Cháo sơi: một loại hủ tiếu ở quán ăn người Việt (chồng Lào) trên Xiêng Khoảng, nhưng “sơi” ở đây rất ngon thơm không giống cọng bún hay hủ tiếu thường gặp.

Tha Sala, chiều tháng ba

Tha Sala. Chiều không tiếng kinh
Người đến thăm người bên miếu lạnh
Đâu phải quanh đây đất trời cô quạnh
Mà gió than buồn một điệu ngũ âm!

Tha Sala. Người chết rất âm thầm
Chỉ có biển mới gào nghiêng ngọn sóng
Không có mặt trời. Không có trăng sao làm chứng
Chỉ biển thét gào tên những cô gái Việt Nam

Đứng giữa chiều nay. Hối buổi chiều hoang
Mười một xác em tấp vào bến lạ
Hăm mấy năm xương cốt người tan rả
Hồn em còn u ẩn đâu đây
Về Tha Sala. Ngồi khắc vết thương này
Trên máu thịt xương da người ớn lạnh
Những kẻ xiết những vòng dây hải tặc
Nhuốm máu đào những cô gái Việt Nam

Chiều âm thầm rơi trên nén nhang
Tôi thấp cho em mấy dòng nước mắt
Bên miếu lạnh em đứng buồn khuất mặt
Ấm chút hồn người vượt biển ra đi

Tha Sala. Ngàn trang sách còn ghi
Trong ký ức biển: Những lửa lò thân xác
Trong ký ức đen: Chín tầng địa ngục
Những trái tim hồng em thấp sáng tự do

Tiếng kinh chiều nay vang Tha Sala
Cây lá về chấp tay niệm Phật

Sóng biển ưu tư cũng lần chuỗi hạt
Biết có em về choàng khăn áo quê hương

Những đôi mắt chiều thả mây cô đơn
Đêm nín thở ghì vai nhau cố thủ
Hồn rã rời buông những bàn tay mất ngủ
Chết âm thầm như sao lạc giữa hư không

Tiếng kinh chiều còn dội tới hừng đông...

Lâm Hảo Khôi

(Tha Sala tháng 3/2017)

Koh Kra

Koh Kra gió thốc ngày hoang đảo
Cô hồn reo. Bầy dã thú cuồng điên!
Thất thanh. Đá nứt dòng sông máu...
Sóng vỡ chiều tan. Xác ngập thuyền

Cát lún. Thân run. Chờ đứt thở
Hồn về dựng đứng đêm Koh Kra
Run tay ghì núu chân hy vọng
Núu lại hồn trong tay quỷ ma

Koh Kra. Biển tụng lời kinh khổ
Núi nghiêng răng đau nước mắt người
Nhác chém tan thân. Chiều lão đảo
Máu ứ còn tanh mũi cát dài
Koh Kra. Biển nín. Câm từ đó
Gió hú hồn đi kiếm xác người
Xương mục chìm. San hô bám trắng
Huyết cạn vùi thân phận lẻ loi

Theo người về mắc võng đợi sao rơi!
Đêm.Cát đá.Giật mình ngộp thở
Biển thẳm thì nằm rên trần trở
Hồn phơi đầy bãi đá trắng soi

Mắc võng treo buồn.Hỏi sóng gần xa
Người năm cũ.Rì rào kể chuyện
Ngọn nến cháy tiếng kinh tràn ra biển
Gọi hồn xiêu lạc đảo Kokra

Kokra ai sống còn năm đó
Có trở về đây cõi sóng chiều
Nghe tiếng san hô thăm hỏi cát
Xác người đã đếm được bao nhiêu...

Lâm Hảo Khôi

(Koh Kra tháng 3/2016)

Ly café ở Letung

Ly café này tôi uống với ai
Café Letung không phin không vợt
Anh bạn hiền ngồi châm điệu thuốc
Mơ màng biển đảo Air Raya

Ly café này tôi uống hôm qua
Thấy cầu Jetty Bidong ngày tới đảo
Anh ăn cá ở Palawan một dạo
Về thả hồn trên bến Letung

Ly café này biển đảo mênh mông
Tôi thấy mắt người quen trong đó

Anh thấy dáng người em rạng rỡ
Những bàn tay đã sương khói mây trời
Ly café này uống một ngày vui
Để ngoảnh lại hơn nửa đời cát bụi
Cắn trên môi nỗi buồn mới tới
Bởi chiều qua đi viếng mộ trên đồi

Ly café này uống để mời tôi
Ghé lại những bến đời xa khuất
Ở Bidong, Palawan hay vùng Anambas
Những chỗ ngồi đã tan loãng với hư không

Café Letung ngồi quán hừng đông
Nghe xao động cõi người sinh diệt
Lời kinh nào ngời xanh trên lá biếc
Mỗi phận đời tan trong mỗi sát na

Ly café này đợi nắng nghiêng qua
Biển với đảo già thêm bao tuổi
Ngồi xuống đây tiếc ngày qua rất vội
Ly cuối cùng tôi uống với Letung...

Lâm Hảo Khôi

Letung-Anambas tháng 8/2015

Chiều Palawan – con đường bụi xám

Tháng tám tôi về. Chiều Palawan
Con phố quen quen đèn treo mờ tỏ
Con đường tôi đi con đường bụi đỏ
Xe cộ mỉm cười tuk-tuk nối đuôi

Tháng tám tôi về. Nắng Palawan
Có người lính Phi hiền hòa đứng gác
Trại tỵ nạn xưa thành doanh trại khác
Thấy lá cờ Phi bay trên tháp canh

Tháng tám tôi về. Chiều Palawan
Những lời kinh quen tan thành ngọn sóng
Thấy xác anh em bạn bè lạnh cóng
Bốn mươi năm rồi xương máu Việt Nam !
Tháng tám tôi về. Qua Làng Việt Nam
Những bảng tên đường quanh hieu đứng ngó
Ôi những con đường lăm than sỏi đá
Vẫn đợi chờ nghe tiếng thổi quê hương

Tháng tám tôi về. Buổi chiều mưa giăng
Thấy em đứng buồn bên Bataan
Thấy em đứng buồn bên tàu tỵ nạn
Chụp mấy tấm hình. Buồn vẫn chưa tan

Tháng tám tôi về. Chiều Palawan
Con đường tôi đi con đường bụi xám
Em đứng bên này trái cây hàng quán
Múi sầu riêng. Chia nửa để sầu chung

Tháng tám tôi về. Chiều Palawan
Ăn măng cụt uống nước dừa xanh mát
Ăn cháo lòng. Để nằm đêm nghe biển hát
Thương con người đất nước Phi luật Tân

Tháng tám tôi về. Mưa Honda Bay
Mưa ướt mi em như dòng nước mắt
Mấy con sao biển em đùa trong cát
Mấy mươi năm rồi biển vẫn chờ trông

Tháng tám tôi về. Chiều Manila
Em đứng cười buồn trong nắng phồn hoa
Em đứng cười buồn một trời tỵ nạn
Buồn đến buồn đi theo cánh chim xa...

Lâm Hảo Khôi

(Palawan-Manila tháng 8/2015)

Thí dụ em về đêm ba mươi

Thiếu nữ và hoa mimosa-dinhcuong

Bây giờ buồn khác xưa không?
Thơ em nói tháng giêng nào hoa rụng
Melbourne chiều cây khua lá
Hát sầu mấy điệu Vĩnhlong

Em bây giờ gieo mấy lúa hoa
Nhan sắc cho đời cô phụ
Cây táo ai trồng lắt lẻo đời xa
Rụng những chiều viễn xứ

Em bây giờ ngồi bói tương lai
Kê lên mắt những vòng đen định mệnh
Mưa tí tách nụ cười răng khểnh
Chậm và buồn câu hát thánh ca
Gió cứ nao lòng phương xa
Lững lờ câu thơ ngỏ
Đợi người xuân mấy lúa hoa
Thơ tình viết thay liếng đở

Biết còn chấm buồn trong tiếng thở
Quán xưa em ngồi nhớ tiếng giày
Kề vai khăn áo đầy sông nước
Thí dụ em về tôi đêm nay

Thí dụ em về đêm nay ba mươi
Khăn áo mới như ngày vui thứ nhất
Nặng lòng tôi kéo kệt vông đưa
Đếm những mùa hoa nhớ Tết

Nặng lòng tôi những đêm ba mươi
Nhặt vẳng xa người sao nói hết
Melbourne phần son ngày giáp Tết
Sao hoa nhà em chiều nay rơi

Lâm Hảo Khôi

Tháng 2/2015

V. Đừng hẹn

cạn ly này buổi sáng
còn lại chút hình em
thấy ngày tôi nắng xám
thấy ngày qua quán quen

tôi ôm màu trắng hẹn
thả bên đường phố xưa
người đánh đàn ngủ bụi
đau biết mấy cơn mưa

đi học làm khất sĩ
áo chưa vàng trang kính
cũng tập tành đếm bước
niệm. quên đời quần quanh
hẹn gì. em trắng lỗ
rơi ngập giếng ưu phiền
tay đàn tay búi tóc
hát. quên ngày đảo điên

hẹn gì. tôi quán cốc
bày biện chút buồn vui
người qua. người đứng lại
chia tôi mớ ngậm ngùi

hỏi đời. tôi quán cốc
bán buôn gì lạnh tanh

rượu. tay người mới cạn
đốt tôi cháy ngon lành

hẹn gì. V. đừng hẹn
người bạc tóc đầu chờ
tiếng đàn buông dẫu khế
đâu níu lại bao giờ

tiếng đời buông dẫu khế
cũng tan thành cơn mơ
tiếng đàn buông dẫu khế
đã tươi bởi câu thơ

Lâm Hảo Khôi

(tháng 8-2014)

Lúc em đi

Khuya em đi nhớ tắt đèn ngọn nến
Ta đâu cần ánh sáng nói chia tay
Tay khép cửa tay dài sâu cách biệt
Quẩn quanh đây khăn áo mỏng phơi bày

Đêm còn lại sẽ hỏi đời ta trước
Đời thấp cao địa ngục thiên đường
Em cố tích của rừng sâu núi thẳm
Ngựa già nghe mỗi nắng biên cương
Đêm còn lại ta hỏi người đi khỏi
Bước phong ba sông biển thở âm thầm
Mưa là nước theo mây về lại
Sao người đi nên tắt rất xa xăm

Khuya em đi nhớ tắt đèn ngọn nến
Để ta chìm trong tối một thiếu thân

Lâm Hảo Khôi

(tháng 3-2014)

Hỏi người

Người làm thơ ngắt hoa
Khóc một bài tứ tuyệt
Thơ vàng một khúc ca
Hát nguôi lòng thương tiếc

Người trồng hoa cho thơ
Ngủ theo hồn cỏ dại
Hoa úa tự bao giờ
Tiếc một thời con gái

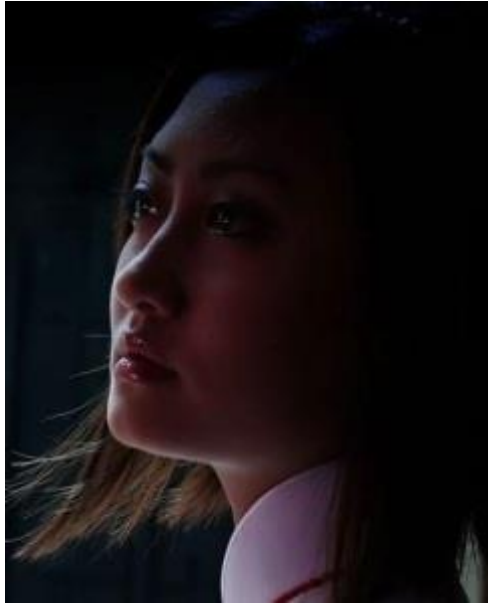
Hỏi người như hỏi ta
Sầu đời khô mấy nhánh
Hỏi người vai nhỏ ta
Thấp tình bao ngọn nến
Một lần đâu để qua
Mắt cười xa ngàn dặm
Một lần chợt hiểu ra
Chút tình sao đắm thắm

Người làm thơ tặng hoa
Gieo mấy mùa hạt nhớ
Nở vàng góc vườn ta
Chim oanh về mấy thuở

Lâm Hảo Khôi

(29-11-13)

Đôi mắt một thời

Về móc cần câu một chùm lục bát
Thả mấy câu hò còn ấm hơi em
Đổ lục huyền cầm vài xi nếp than
Ngồi xếp bằng trên manh đệm cũ

Em lén cười tôi cầm chai rót rượu
Đôi mắt một thời giết chết bọn con trai
Tôi cũng có lần hò hát đêm say
Câu vọng cổ cảm sào.Em rơi nước mắt

Mấy mươi năm bỏ xuống ghe nằm cúi mặt
Em cũng lên bờ quên bến sông
Tôi lơ mơ để ghe lủi biết bao lần
Tôi nghiệp chiếc dầm em bơi lái
Về vác cần câu hỏi người ở lại
Cắm nổi buồn biết cá nào ăn
Rau ngổ sau hè một đám bâng khuâng
Con mắt đó đi nhìn trời hiu quạnh

Câu vọng cổ chờ nhau.Sầu rót nhịp
Em cảm hình ai trong vũng mắt sâu
Cháy cạn dầu leo lét ngọn đèn câu
Đôi mắt có một thời như phù thủy!

Lâm Hảo Khôi

(Tháng 3-2014)

Buổi chiều gặp Kim

chuyến xe lửa muộn rời ga lớn
chiều dẫn mưa về trạm ốm o
em dẫn buồn tôi vàng mấy nền
câu thơ treo trên góc hẹn hò

gặp Kim chiều đắm hồn sông rạch
mắt khói mơ màng ly tách tôi
café ngồi thở em vai nhỏ
chiều Melbourne hoa nhà em rơi

em nói gì đi. tôi nhớ lắm
nhà ga mắt đỏ thức đêm dài
nhà em cây lá xôn xao đứng
khách lạ đường xa tóc đơng phai
em nói gì đi. ngày tháng tới
mùa hoa. thí dụ nở mau tàn
con đường. thí dụ em cô lữ
tôi có về làm nắng mùa sang

em nói gì đi. ngày ngắn lắm
trời chia phận số ở tay người
buông lời là giữ mà không giữ
chuyện tình đi là ở rất xa xôi

Lâm Hảo Khôi

(cuối tháng 3-2014)

Gửi lại Seattle

Em ở bên kia, mùa chớm lạnh
Chiều đông nhen nhúm nắng trên tay
Tôi qua hứng gió buồn tây bắc
Chia bớt hoàng hôn lạnh cuối ngày

Đồi nổi đồi cao như chiến lũy
Mưa ngày mây xám gió than cây
Chiều ba mươi Tết, lòng như núi
Cười nặng hôn quê khăn áo bay

Theo em cho biết đời xa xứ
Nổi lòng tây bắc chiều mưa bay
Khói nhang đỏ mắt người năm cũ
Rượu rót tay em buồn như say
Mùa đi còn nhắc cho ta nhớ
Áo vải khăn thô ruộng nước bùn
Bữa cơm mẹ tiễn ngày chia biệt
Nước mắt ai cười rất thủy chung

Tây bắc thênh thang trời xám ngắt
Ngày dài ly tách chạm cô đơn
Đứng phía bên em chiều biên giới
Mưa người rắc lạnh. Đường mưa trơn

Tây bắc ui ui buồn chết được
Nhớ người ngó lại phía mây đen
Chiều em khăn áo cài hương khói
Hôn gửi phương nào chút nắng lên...

Lâm Hảo Khôi

(Seattle-Vancouver 2012)

Tình này

Người không về cùng tôi đêm nay
Đi cho hết nỗi buồn mới tới
Mưa không về cùng tôi đêm nay
Nói cho hết những ngày tháng cuối

Người không về như mưa không tới
Đem thả nỗi buồn cho gió bay
Hàng đèn đỏ lửa chiều u ám
Không có tình này tôi nhớ ai

Người chưa về chắc mưa chưa hay
Cuối năm ngồi bắt nhớ tình này
Những con đường café quán nhỏ
Hàng cây già nghiêng bóng lên vai
Người chưa về năm tháng chưa hay
Tóc xanh phai mới chớm tình này
Cửa đóng chưa nghe người khách gọi
Người chưa về với mưa đêm nay

Người chưa về như hoa nở muộn
Mắt chiều thiếu phụ buồn như say
Cuối năm khép cửa đời lưu lạc
Còn chút tình này đem gởi tay

Lâm Hảo Khôi

(10-12-13)

Trên đường về

Hôm ta về xếp đôi tờ giấy trắng
Xếp làm tư làm tám giữ trên tay
Xếp như gói bóng hình ở lại
Trên vai ta đằm thắm tóc em dài

Sông là để những thuyền hoa về bến
Đời có khi nào con nước xuôi
Có chèo chống một mình qua nước ngược
Thì khóc theo sông bên lở bên bồi
Hôm ta về như qua dòng sông cũ
Xếp trên tay tờ giấy trắng em trao
Xếp như gói đời ta ở lại
Vớ dòng sông bến bắc năm nào

Hôm ta về là hôm ta ở lại
Đường phố xa hạt bụi nhớ thêm gần
Em chắc biết ly café lạnh lẽ
Nói dùm ta về một nỗi băng khuâng.

Lâm Hảo Khôi

12/11/2013

Café quán nhớ

Café chưa khuấy mà xao động
Nỗi nhớ muộn màng ly tách ai
Sông xa chắc biết ngày hai buổi
Tôi vói đời theo nước lớn đầy

Mùa đi theo áo phai màu thắm
Một chút buồn em sẽ nước rờn
Chiều đầu nên gió làm nên sóng
Vỗ nhẹ bờ tôi một nhánh sông

Café em thấy dòng sông cũ
Tôi thấy ngày đi trong khói bay
Tôi thấy mùa tôi qua rất nhẹ
Em thấy mùa em sợi tóc dài
Café quán Nhớ tôi ngồi đó
Không nhớ người nên không nhớ ai
Dưới kia em có sầu ly tách
Thì gọi lên tôi nỗi nhớ này.

Café theo bóng đời xuôi ngược
Ngồi giữa bao la nỗi nhớ ngày
Buồn chia mấy quán làm sao hết
Thì gọi cho em một tách đầy.

Lâm Hảo Khôi

30/10/13

(Quán Nhớ – một quán café ở Cabramatta – Sydney)

Tháng chín Vancouver

*Chị Maria Nguyễn Thị Ngọc, vợ anh Lâm Hảo Dũng
vừa qua đời ở Vancouver tháng 9/2012*

Tháng tám qua nhìn đôi mắt cũ
Chị nằm buồn đỏ đất Pleiku
Núi xuôi tay đứng chờ giông bão
Rừng sắp thu mùa lá sắp khô

Chiều say hè muộn cây say nắng
Tôi nặng bàn chân chạnh bước về
Nhớ người bỏ núi xuôi châu thổ
Ăn chén canh đồng sao nhớ quê !
Tháng chín lời kinh đầy bệnh viện
Chị nằm đôi mắt Biển Hồ sâu
Bàn tay đưa khói sương ly biệt
Núi đứng đau mòn con mắt nâu

Tháng chín hàng cây buồn xuống lá
Chị nằm vạt áo gió nào lay!
Mắt như rừng xám chiều mây phủ
Gỗ khép trăm năm lạnh phút này

Tháng mười cây dẫn mùa thu tới
Đất khách lạnh người mộng lãng du
Gát tay khua chạm hồn quê quán
Chị nằm như đất đỏ Pleiku...

Lâm Hảo Khôi

(tháng 11-2012)

Môi trần thiếu phụ

Biết người nắm trong tay thời tiết
Ta cống nôn nao theo cá nhảy hằm
Xin phù thủy làm cơn mưa nhỏ
Nước về đất nhớ chảy thành sông

Sẽ chết khô như cá trên đồng
Đôi mắt thờ cháy mùa hạn đỏ
Về vén dung nhan ngồi bên bờ mẩu
Chạm hơi người cá sẽ quẫy đuôi
Thử buông đời nhắm con nước xuôi
Như bày cá giang hồ đảo bến
Dù nắm chặt trong tay tờ định mệnh
Cũng gặp người say cho khảm cơn đau

Về vén dung nhan môi trần thiếu phụ
Còn vang bóng sắc lạnh trời mây
Lũ cá cạn đồng khô chờm thức dậy
Đánh hơi người. Lóc xuống huyết vừa xây...

Lâm Hảo Khôi

2011

Dấu đinh cũ trên cầu Jetty

Em chưa về thăm biển Mã Lai
Tôi trở lại ngày Terengganu nắng ấm
Bidong không đợi chờ
Sao tôi mong ngày trở lại
Tôi không hứa gì ngày rời Bidong
Cũng như em hơn ba mươi năm khi đứng trên cầu Jetty từ giả...
Tôi trở về đêm nghe người hát
“Vì tôi là linh mục không mặc chiếc áo dòng...”
Tôi không hứa gì ngày rời Bidong
Sao gối ngang lòng tôi cát đá
Ba mươi năm những đứa con em đã biết hồng đôi má
Chắc có khi buồn em nhớ Bidong
Có người ở lại
Đếm những san hô lạc loài sóng đẩy

Bidong không đợi chờ
Sao tôi mong ngày trở lại
Đứng trên cầu Jetty xưa tìm lại dấu đinh làm chân em rướm máu
Ba mươi năm rồi mũi đinh kia còn bén
Tôi muốn về mài thêm nhọn vết đau tôi
Biết em chưa về thăm biển
Tôi sẽ giữ dùm em Bidong ngày trở lại
Những dấu chân qua những chỗ ngồi đêm nghe sóng dội
Có xác người trôi tấp biển khu G
Đảo thức suốt đêm đào huyết đắp mồ
Em dẫn tôi về bên khu F
Chỉ mộ người thân nằm mé kia đồi
Lượm đá rừng làm bia khắc vội
Tên người ở lại Bidong

Ngày chia tay cầu Jetty
Bóng em hiện như ở bến sông quê

Mắt nâu buồn ty nạn
Cười chi chiếc áo em may
Tôi như con thuyền say sóng
Gió biển Terengganu về thổi ngược tóc em thơm
Biết rồi ở đệ tam quốc gia
Những chuyến xe sẽ đưa người xa biển biệt
Bidong không đợi chờ
Cơn gió đi qua biết bao giờ thổi lại
Sao tôi mong ngày gặp gỡ Bidong
Em nói em còn nhớ biển
Như tôi còn nhớ một dòng sông
Em chưa về thăm đảo
Tôi sẽ lên đồi viếng mộ người thân

Lâm Hảo Khôi

(7-2012)

Bidong ngày về tháng Năm

Lòng ta như đá neo di tích
Mây bỏ đi rồi núi trắng tay
Cát bụi còn nhau thì ngoảnh lại
Một ngày sông tới biển chia hai

Một ngày mây xám ngăn trên núi
Tiếc muộn màng chi hãy trở về
Nghe chuyện một người đi chẳng nữa
Treo sấu quanh cổ biển khu C
Chiều nay sóng lại chân cầu cũ
Vỗ nhẹ lưng trần đá dựng cao
Ta thấy hồn ba mươi trở lại
Những ngày cây lá mới quen nhau

Những ngày loa gọi tên sinh đẻ
Cao ủy cho ta một chỗ về
Bỏ lại đường quen hơi gạo củi
Mắt cười khu F gọi khu B

Những ngày mộ thấp rêu chưa mọc
Những nghĩa trang chưa chập chỗ nằm
Thanh lọc.Sóng xô từng số phận
Đi về chỉ cách một dòng sông

Về đây làm sóng men bờ cũ
Xanh lắm Bidong chẳng thấy nhà
Xanh lắm những miếu chùa hoang phế
Những bóng hình xưa biển xóa nhòa

Ba mươi năm chắc không dài lắm
Cho đá mòn thêm nỗi nhớ người
Những nắm mộ dài như vết chém
Máu chảy còn in đỏ ngọn đời

Khi qua mộ đất buồn vô chủ
Ta thấy đời nghiêng giữa sóng gào
Về đây như đá neo chân mỗi
Phải tử sinh là chuyện trước-sau !

Ba mươi năm chắc không dài lắm
Cho đá mòn thêm nỗi nhớ người
Cho ta gặp lại hồn năm cũ
Con mắt Bidong có nụ cười

Lâm Hảo Khôi
(Bidong tháng 5/2012)

Bidong – Ngày lên khu G

Pulau Bidong – La Toàn Vinh
Đốc cao đá trượt bước xiêu vẹo
Cây đứng nghiêng cười lá mím môi
Hồn ai rướm lạnh thiếu nhang khói
Sau những ngày trôi xác sóng nhồi

Đá chất một vòng mộ một nắm
Âm thầm tuyệt mật giữa thâm u
Sờ tay truyền chút hơi nhân diện
Nghe tiếng run buồn tiếng đất rên
Bấm tay vạch đếm từng ngôi mộ
Nhật ký dày thêm những oán hờn
Khu G ai dám mò lên đỉnh
Sợ gãy xương người dưới đá trơn

Bia mờ dựng đứng năm chín mốt
Về đi! Mưa đã ướt Bidong
Đào thêm nhiều huyết đắp thêm mộ
Lòng sao quên được dấu trăm năm.

Lâm Hảo Khôi

(Về Bến Tự Do 10-Bidong tháng 5/2012)

Ngày qua Marang-Terengganu

Em ở nhà sàn rợp bóng cây
Da ngăm rám nắng biển dân chài
Cái khăn batik còn e thẹn
Thất lại tròn đôi má Mã Lai

Thơm nước dừa tươi em gọi tôi
Trời trưa cây đứng đổ mồ hôi
Nhắc tôi năm đó khi rời đảo
Ngày tới Marang nắng đỏ trời
Chớp mắt thôi mà ba mươi năm
Đêm thấy Bidong nhớ chỗ nằm
Thấy long-house ướt chiều mưa núi
Thấy Mã Lai buồn rất Việt Nam

Em có dừa xanh mái lá xanh
Mưa theo con mắt ướt trên cành
Quê em biển rộng thanh bình quá
Đứng cười đâu đó ở trong tranh

Lên xe tôi gửi mắt bên đường
Anh bạn hiền Bidong dễ thương
Chào tôi tiếng Việt lai người Mã
Marang cười xanh ấm vết thương...

Marang em cất dùm tôi với
Sóng biển hơi nồng máu Việt nam
Những hôm mưa bão ngồi nhen nhúm
Củ lửa tôi buồn lắm Bidong

Lâm Hảo Khôi

(Về Bến Tự Do 10 - Marang tháng 6/2012)

Tháng Năm, Melbourne

Em ở Footscray vai áo rộng
Chiều mưa còn sợ gió đông nam
Tôi theo mùa lạnh qua làm khách
Gọi tách café sáng tháng năm

Quán tây ngồi nắng vai chưa ấm
Mấy kẻ xa nhà lại tủi thân
Sóng xa gợn tách café nguội
Tôi uống Melbourne lạnh xuống chân
Hoa lạc hỏi người chưa bạc tóc
Em gầy như lá tử vi tôi
Hay đâu tiền kiếp là mây núi
Hồn đã bao la chuyện đất trời

Em ở Footscray đêm nhúm lửa
Pha ngày thêm đậm chén trà xanh
Tôi như con sóng làm sao ngủ
Chờ hải đăng lên đếm tuổi mình

Yarra gió bạt mềm chân tóc
Ngồi đợi ngày đi hết tháng năm
Tôi cầm ngọn sóng trên tay lạnh
Chiều mưa còn sợ gió đông nam

Lâm Hảo Khôi

Theo gió lên đồi

Gió lên đồi vừa đi vừa hát
Ta lên đồi áo bạc tìm nhau
Mưa lên đồi chân thấp chân cao
Tay vịn lá nghiêng màu cổ quận

Gió lên đồi hỏi người lặn độn
Mưa lên đồi mấy bận lao đao
Ta lên đồi quấy gánh hư hao
Con mắt ướt, vai nhàu sinh tử
Em lên đồi hỏi người cô lữ
Buồn nhau từ thế sự trầm luân
Trăng ngồi thiền áo bạc bến sông
Ta mới biết hoa tàn mấy độ

Gió lên đồi ngồi ôm ngực thở
Người lên đồi mấy thuở tìm nhau
Buồn lên đồi chân thấp chân cao
Thương nhan sắc phai màu hương lửa

Lâm Hảo Khôi

Tháng 2/2012

Tìm nhau

Tìm nhau những mái đời xuôi ngược
Quen hơi châu thổ, nước quanh trời
Chân xưa làm dấu ngày qua lại
Em về tan hết nắng nhà tôi

Ngày em, mưa nói lời giông bão
Tay vói tình chung nát đá vàng
Còn tiếc chiều thơ đêm nguyệt lạc
Bóng sắc say người đã vội tan.
Tìm nhau dưới bóng cây sinh tử
Mưa ướt đen từng lá tử vi
Bóng mát đời nhau tàn nhỏ hẹp
Vai nghiêng còn chạm nỗi đau gầy

Tìm nhau rừng núi chưa yên phận
Còn xót hoa chiều hương lẻ loi
Buồn em sẽ lắng theo trầm tích
Hoá địa khai nằm giữa biển khơi

Tìm nhau còn lạnh vai hương lửa
Đâu biết mùa em đã muộn màng
Còn nghe sau tiếng cười nhan sắc
Là mảnh gương đời rơi vỡ tan...

Lâm Hảo Khôi

Vọng cổ bên sông

Gởi Thương Tử Tâm

Tháng chạp lui ghe về cố quận
Chống ngọn sào cầm cự sóng tràn lên
Chở ghe không mà khẳm lừ sau lái
Ta về, sông nước đứng hai bên

Sông dài, bạn ta. Đêm ngủ nóp
Mắt nâu bén gió lập đông về
Tưởng chạm bàn tay hơi mới ấm
Mà lửa người bay đỏ bốn bề
Phải nốt ruồi thương phu trích lệ
Chém quân ta gãy một tay chèo
Phơi giữa trường giang ma một bóng
Mũi tên người xé gió bay theo

Ghe nằm gối đầu trên sóng nước
Ta gối đầu lên đôi chiếu bông
Xưa có kẻ sông dài lận đận
Cắm sào ca vọng cổ bên sông

Tháng chạp lui ghe về cố quận
Nhan sắc người xao động chiếu hoa
Vói theo hơi rượu tay người rót
Là vỡ tan thây một chén ngà

Lâm Hảo Khôi

Quán bên sông chiều Cà Mau

Gửi Hư Vô

Xưa kiếm khách giang hồ bốn biển
Đi săn vàng. Tìm chốn trọ qua đêm
Ta ghé quán chiều em chốc lát
Xuồng ghe chờ lại sông nước lênh đênh

Quán em tràm đước vừa khô vỏ
Nhựa mới còn thơm vết chém nghiêng
Em đau củi ướt đời chưa ráo
Gió thúc ngày đi sóng gập ghềnh
Khói xám ngắt. Ngọt chiều âm phủ
Bày hàng nhen nhúm một chai buồn
Chén rượu mời ta ma quỷ giục
Mái phen che sụp xuống rất cô hồn

Ta chất lên em nỗi buồn té ngựa
Em chất lên ta một xác Kiêu
Ta gom hết lên ghe chờ biển lặng
Đánh ván bài với bọn yêu tinh

Ghe ta cũ sợ chìm đời em mục
Nước đầy chưa rưới rượu đốt chia tay
Rượu sẽ cháy tan thành nhan sắc cũ
Khóc ngọt ngào bên chén rượu người say

Lâm Hảo Khôi

Rót sao đầy chén mười năm trước

Tặng anh Trần Phù Thế

Lovers at Sunset by Elaine Murphy
Rồi chợt đến làm mưa gõ cửa
Thấp ngọn đèn đêm lửa sắp khuya
Em cầm nhan sắc như gươm báu
Khua cổng thành ta bóng ngựa về

Mười năm bước chưa qua hố thẳm
Còn ngại đèo nghiêng mấy dốc cao
Tiếc mũi tên người buông thuở nọ
Gãy ngọn tình chung quá ngọt ngào
Ta đốt mười năm nhan sắc cũ
Ngọn lửa nào phai vạt áo người
Mười năm ngún đỏ trong xương thịt
Một bóng người. Ta sắp đánh rơi

Rót sao đầy chén mười năm trước
Lửa ấm trên tay rượu tiễn người
Lưỡi gươm nào bén hơn nhan sắc
Chém dùm ta giọt nước mắt rơi

Lâm Hảo Khôi

Sâu chuỗi bỏ quên

tặng bạn Lý thừa Nghiệp

Bạn đến hoa còn tịnh khẩu
Vườn không. Chim hót làm quen
Nhà vắng như chùa trên núi
Đêm nghiêng chuyện cũ bên đèn

Sương che cả đời chưa thức
Ấm trà đã gọi hừng đông
Nụ cười chưa tan đáy chén
Xanh như cỏ biếc trên đồng
Bạn cũ đầu sông cuối chợ
Dã người đã níu theo mây
Lén ra khỏi vòng nhật nguyệt
Phủ chân bụi đỏ bay đầy

Bạn về hoa còn tịnh khẩu
Vườn không. Chim hót tiễn đưa
Nắm tay không buồn không bận
Tàu đi hay sóng xô bờ?

Sương che cả đời chưa thức
Ấm trà đã gọi hừng đông
Nhớ nhau không gì để tặng
Bỏ quên sâu chuỗi hương trầm

Lâm Hảo Khôi

Những mùa trăng tháng tám

Tôi về lại một mùa trăng tháng tám
Má tôi buồn đôi mắt ướt bên song
Hàng bông búp trước nhà tôi xanh ngắt
Nở đôi bông vừa đủ nhớ âm thầm

Con sông nhỏ mừng tôi con nước lớn
Vườn cây xanh hoa bưởi gọi hương về
Tôi đứng ngó cuối con đường thanh vắng
Những ngôi nhà đau phổi ở thôn quê
Ôi chế độ bây giờ ưu việt quá
Em bỏ trường theo chúng bạn đi xa
Thương thằng út quê mùa như cỏ dại
Nên chút mây giăng trên mắt mẹ già

Tôi về lại một mùa trăng tháng tám
Em đi rồi hoa cúc nở nhà ai
Mơ nhận chín thương bày dơi lãng mạn
Lượn quanh tôi ngàn cánh nhớ u hoài

Tôi về lại một mùa trăng tháng tám
Bếp cũ chiều nghiêng hoa khế bay
Mẹ tôi mắt đỏ buồn trong khói
Cười để mệnh mông tiếng thở dài

Lâm Hảo Khôi

Tôi vẫn còn đây như cây sao già

Người đi rồi bỏ quên tôi ở lại
Gác trọ đèn vàng nụ cười xiêu xiêu
Người đi như thuở tôi ngồi đó
Gác trọ đêm ngày hăm bốn quạnh hiu

Đường phố không xa sao nhà người xa
Tôi vẫn còn đây như cây sao già
Người đi không nói sao người đến
Như thể tình cờ một cánh chim sa
Người đã một thời buồn ơi bắt tay
Tôi thấy Sài Gòn khi người thở dài
Buồn đi không nói sao buồn đến
Như thể tình cờ sương ngủ cảnh mai

Người đi rồi bỏ quên tôi ở lại
Tôi bỏ quên người, người có buồn không
Năm năm cộng sản mưa người lạnh
Cờ đỏ xanh sao khách má hồng

Lâm Hảo Khôi

Buổi chiều ở đường Kingsway, Vancouver

Chiều đông âm thầm cây đứng đợi
Ta lên biển bắc từ phương nam
Thở hơi gió lạnh run lồng ngực
May còn hơi ấm tóc dài em

Chiều đông gửi tặng cơn mưa tuyết
Tay lạnh tìm nhau quán khách thưa
Đèn hoa cháy đỏ ly tao ngộ
Ta uống say người chẵn chiếu xưa
Thì gặp lại như ngàn trang cổ tích
Áo vai nghiêng vòng ngực cũ mớ màng
Đêm khép lại chuyện ngày mưa với nắng
Đêm dài thêm đêm tuyết rải thên thang

Thì gặp lại thêm xanh đời núi bạc
Tóc xanh thêm em khuy nút muộn màng
Mai đưa tiễn bàn tay nào nín lại
Hôn vội vàng về nhớ cả mùa sang

Lâm Hảo Khôi

Nhớ tháng Tư xưa

Tháng tư mưa đổ trên thành phố
Lính cũ không nhà vai áo xưa
Lòng như sông nhỏ thềm ra biển
Mơ thấy trường giang sóng chuyển mùa

Bao năm trận mạc theo triều xuống
Khói nhạt bay. Sờ bạc tóc xanh
Bạn bè hiu hắt tàn chung rượu
Quân về gác trọ buồn thâu canh
Gặp được cô em cùng xa xứ
Cà phê đáy cốc thảng tư đen
Kể chuyện nhà quê anh lính trận
Yêu người chưa dám gọi tình nhân

Quán không tên nép sau hè phố
Chiều đang um khói nhớ vô cùng
Lính cũ ngồi bên người viễn xứ
Mưa thành phố đỏ ngập mệnh mông

Cười chi người khách như mây núi
Áo bạc như mùa sắp trắng hoa
Được thua những ván cờ kim cổ
Như trăng tròn khuyết tháng năm qua

Tháng tư thức dậy mau thành phố
Đem lòng đi gửi cuối chân mây
Rừng thâm heo hút từng binh lửa
Bao hồn lính cũ ẩn đâu đây...!

Lâm Hảo Khôi

Nguồn: <https://sangtao.org/2011/04/25/nh%E1%BB%9B-thang-t%C6%B0-x%C6%B0a/#more-2743>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM